

«Я не помру від розпачу і муки...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Я не помру від розпачу і муки,
Лиш в самотності ночі навесні
Все будуть снитися милі, теплі руки
І оченята сині і ясні.

І будеш ти у кожному диханні,
І будеш ти навіки при мені
Гасить зірки очима на світанні,
Палить мене в безжальному вогні.

І буду ждати кожної години
В далекому чи близькому краю
Одну тебе, тебе єдину,
Маленьку милу дівчинку мою.

07.09.1963

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/ya_ne_pomru_vid_rozpachu_i_muky